

[Anne Grete Holmsgård]

oplysningerne, inden bestemmelserne træder i kraft, så er man selvfølgelig ikke hjemfalden til straf. Det håber jeg da vil få folk til at henvende sig med oplysningerne, for så behøver man ikke at straffe. Jeg synes ikke, det er særlig ønskværdigt at straffe. Jeg synes, at det, der er ønskværdigt, er at opnå en præventiv effekt.

Så må jeg sige, at jeg ikke rigtig forstod det sidste, hr. Tommy Dinesen sagde om, at der skal strammes op. Jeg ved ikke, om det var i forhold til dette forslag her, men det kan jeg måske få klarhed over i udvalget.

Til fru Dagmar Mørk Jensen vil jeg sige, at jeg var glad for den positive holdning til oplysningspligten. Jeg husker, at hr. Bolvig, som var ordfører sidste gang, også var meget positiv over for forslaget og sagde, der var enkelte detaljer i bemærkningerne, han ikke brød sig om, men at han i øvrigt gav tilslutning til det. Sådan som jeg forstod det, var man indstillet på at indføre en oplysningspligt for dem, der er ansvarlige i virksomhederne, og for dem, der er ansvarlige i embeds medfør, hedder det vistnok, altså i den kommunale, amtslige og centrale administration. Det synes jeg er udmærket, og jeg håber, at vi, selv om miljøudvalget er presset af mange sager i øjeblikket, får mulighed for at realitetsbehandle forslaget inden udgangen af denne samling.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne takke fru Anne Grete Holmsgård for understregningen af, at dette forslag ikke skal spænde ben for den lov, vi har om kemikalieaffaldsdepoter.

Så gjorde fru Anne Grete Holmsgård sig til talsmand for et kollektivt erstatningsansvar for industrien. Vi er uenige i dette grundsynspunkt, men derimod ikke i det grundsynspunkt, at det er forurenerne, der skal betale. Det gælder for tidligere og nuværende forurenere, og som jeg også gav udtryk for, vil det blive gennemført efter dansk rets almindelige regler om civilretligt erstatningsansvar. Vi mener, at den lovgivning, vi har, er tilstrækkelig på det felt.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne til det sidste spørgsmål sige til ministeren, at det virker lidt ejendommeligt, at regeringen altid er meget ivrig, når

det drejer sig om at privatisere udgifter til børneinstitutioner, til socialforsorg etc. etc., men når det drejer sig om at privatisere udgifterne til foreningsbekæmpelse, er man pludselig imod privatisering.

Til fru Anne Grete Holmsgård vil jeg gerne sige, at jeg må erkende, at der står »fjernes eller uskadeliggøres«, men der står også omme i bemærkningerne: »Målet må være, at samtlige giftlossepladser renses i løbet af en kortere årrække.« Det er et misforståeligt udtryk, fordi det jo kan være, at man kan sikre mod udsivning uden direkte at rense. Det er også klart, at det var baggrunden for mine bemærkninger.

Jeg kan være enig med fru Anne Grete Holmsgård i, at spørgsmålet om oplysningspligt er et spørgsmål om moral. Mit parti er modstander af at lovgive om moral, hvad enten forslagene kommer fra VS eller de kommer fra kristeligt folkeparti – det er nok de to steder, der er størst chance for sådan nogle forslag. Det er ikke noget, man kan lovgive om. Det ligger andetsteds. Derfor har det, der har generet mig i forslaget, været oplysningspligten, for hvad skal de mennesker stille op, som altså af forskellige grunde ikke tør give sig ind i det? De kommer så i klemme. Til fru Anne Grete Holmsgårds forslag om at sige: ja men vi sikrer dem anonymitet, hvis de kommer, vil jeg derfor sige: lad være at bringe dem ud i den konflikt, som for visse mennesker kan være en overordentlig ubehagelig situation.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det med oplysningspligten er jo altså ikke udelukkende et moralsk anliggende. Nu ved jeg ikke, om det er den tidligere socialdemokratiske regering, der har vedtaget en lovgivning, der indeholder oplysningspligt på andre områder, men jeg ved, at der er oplysningspligt i sager, hvor der begås vold mod børn, og det er i hvert tilfælde ikke os, der har fremsat eller vedtaget de bestemmelser i sin tid. Vi mener afgjort, der er nogle problemer med de bestemmelser, men det er jo ikke sådan, at vi nu kommer med et eller andet helt nyt, som udelukkende har moralske toner, og så indfører noget nyt i retsplejen. Det er faktisk noget, der eksisterer, og det har eksisteret så langt tilbage, at det er fuldstæn-